

Europeiska unionens officiella tidning

L 3

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioförsta årgången

5 januari 2008

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EG) nr 3/2008 av den 17 december 2007 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeland 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 4/2008 av den 4 januari 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 10
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 5/2008 av den 4 januari 2008 om undantag från förordning (EG) nr 1282/2001 när det gäller sista dag för inlämning av skörde- och produktionsdeklara- tioner för vinåret 2007/2008 12
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 6/2008 av den 4 januari 2008 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av stöd till privat lagring av får- och getkött (kodifierad version) 13

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 3/2008

av den 17 december 2007

om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeländ

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Med stöd av rådets förordningar (EG) nr 2826/2000⁽¹⁾ och (EG) nr 2702/1999⁽²⁾ får gemenskapen genomföra informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder på den inre marknaden och i tredjeländ för ett antal jordbruksprodukter. Resultaten av dessa åtgärder har hittills varit mycket uppmuntrande.

(2) Med hänsyn till de erfarenheter som gjorts och framtidsutsikterna för utvecklingen på marknaden både inom och utanför gemenskapen och de nya ramarna för internationell handel bör det utvecklas en övergripande och konsekvent politik för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder på den inre marknaden och marknaderna i tredjeländer när det gäller jordbruksprodukter och deras framställning samt i fråga om livsmedelsprodukter framställda från jordbruksprodukter utan att samtidigt stimulera till konsumtion av produkter med visst ursprung.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 2826/2000 av den 19 december 2000 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden (EGT L 328, 23.12.2000, s. 2). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1182/2007 (EUT L 273, 17.10.2007, s. 1).

(²) Rådets förordning (EG) nr 2702/1999 av den 14 december 1999 om informations- och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter i tredje land (EGT L 327, 21.12.1999, s. 7). Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2060/2004 (EUT L 357, 2.12.2004, s. 3).

(3) För att skapa klarhet bör därför förordningarna (EG) nr 2702/1999 och (EG) nr 2826/2000 upphävas och ersättas med en enda förordning, med bibehållande av marknadsrelaterade särdrag beroende på var åtgärderna vidtas.

(4) En sådan politik kompletterar och förstärker på ett värdefullt sätt medlemsstaternas åtgärder, bland annat genom att främja bilden av produkterna hos konsumenterna i gemenskapen och i tredjeländ, särskilt när det gäller kvalitet, näringsvärde, livsmedelssäkerhet och produktionsmetoder. Sådana åtgärder kommer att hjälpa till att öppna nya avsättningsmöjligheter i tredjeländer och därmed troligtvis även att leda till att ytterligare nationella eller privata initiativ kommer till stånd.

(5) Urvalskriterier bör definieras för produkter och berörda sektorer, samt teman och marknader för gemenskapens program.

(6) Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter i tredjeländer bör kunna gälla både produkter för vilka exportbidrag betalas och produkter som inte stöds på detta sätt.

(7) Åtgärderna bör verkställas inom ramen för program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder. För att säkerställa programmets samstämmighet och effektivitet beträffande åtgärderna på den inre marknaden, bör riktlinjer fastställas så att varje produkt eller berörd sektor omfattas av allmänna riktlinjer för det huvudsakliga innehållet i respektive gemenskapsprogram.

(8) Med tanke på att de uppgifter som ska utföras är av teknisk art bör kommissionen ges möjlighet att ta hjälp av en expertkommitté för kommunikation eller att anlita tekniska medhjälpare.

- (9) Det bör fastställas kriterier för finansieringen av åtgärderna. Generellt bör gemenskapen endast delvis finansiera åtgärderna, så att de organisationer som lämnar förslag och berörda medlemsstater får bära sin del av ansvaret. I särskilda fall kan det ändå vara lämpligt att den berörda medlemsstaten slipper delta i finansieringen. När det rör sig om information om gemenskapssystem avseende ursprung, ekologisk produktion och märkning samt om de grafiska symboler som föreskrivs i regelverket på jordbruksområdet, i synnerhet för regionerna i de yttersta randområdena, kan en samfinansiering mellan gemenskapen och medlemsstaterna motiveras av behovet av lämplig information om dessa relativt nya åtgärder.
- (10) Genomförandet av åtgärderna bör enligt lämpliga förfaranden ges i uppdrag åt organ med den sammansättning och den kompetens som krävs, så att de valda åtgärderna blir så kostnadseffektiva som möjligt.
- (11) Med hänsyn till de erfarenheter och de resultat som internationella rådet för olivolja uppnått i sin säljfrämjande verksamhet bör det emellertid fastställas att kommissionen även fortsättningsvis kan överlämna åt detta råd att genomföra de åtgärder som faller inom dess behörighetsområde. Det bör även finnas möjlighet att vända sig till liknande internationella organisationer för andra produkter.
- (12) För att kontrollera både att programmen genomförs på ett korrekt sätt och vilken inverkan åtgärderna har, bör det föreskrivas att medlemsstaterna ska svara för en effektiv övervakning av åtgärderna samt att resultaten ska utvärderas av ett oberoende organ.
- (13) Utgifterna för finansieringen av åtgärderna enligt den här förordningen bör behandlas som åtgärder enligt rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽¹⁾.
- (14) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT L 209, 11.8.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1437/2007 (EUT L 322, 7.12.2007, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Gemenskapen får på de villkor som anges i denna förordning via gemenskapsbudgeten helt eller delvis finansiera sådana informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter och för deras produktionsmetoder samt för livsmedelsprodukter framställda från jordbruksprodukter, vilka genomförs inom gemenskapen eller i tredjeland och är av de slag som anges i artikel 2.

Dessa åtgärder ska genomföras inom ramen för ett program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 får inte vara inriktade på varumärken eller stimulera till konsumtion av produkter med ett visst ursprung. Ursprunget får dock anges för produkter som ingår i kampanjen, om beteckningen överensstämmer med gemenskapslagstiftningen.

Artikel 2

Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder

1. De åtgärder som avses i artikel 1.1 ska vara följande:
- PR, säljfrämjande åtgärder och reklam, vari särskilt betonas de inneboende egenskaperna och fördelarna med gemenskapsprodukterna när det gäller bl.a. kvalitet, hygien, livsmedelssäkerhet, särskilda produktionsmetoder, näringsmässiga aspekter, märkning, djurskydd och miljöhänsyn.
 - Åtgärder för att informera om gemenskapssystemen för skyddad ursprungsbeteckning (SUB), skyddad geografisk beteckning (SGB), garanterad traditionell specialitet (GTS) och ekologisk produktion samt andra gemenskapssystem för kvalitetsnormer och märkning för jordbruksprodukter och livsmedel och för grafiska symboler som fastställs i tillämplig gemenskapslagstiftning.
 - Informationskampanjer som inriktar sig på gemenskapens system med kvalitetsvin framställt i ett specificerat område (kvalitetsvin fso), vin med geografisk beteckning och spritdrycker med geografisk beteckning och reserverad traditionell beteckning.
 - Utvärderingsstudier av vilka resultat informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärderna har givit.

2. På den inre marknaden kan de åtgärder som anges i artikel 1.1 ta formen av deltagande i stora nationella eller europeiska arrangemang, varumässor och utställningar, med monstrar avsedda att främja bilden av gemenskapsprodukterna.

3. I tredjeländer kan även följande ingå i de åtgärder som avses i artikel 1.1:

- a) Informationsåtgärder om gemenskapens system för bordsviner.
- b) Deltagande i stora internationella arrangemang, varumässor och utställningar, med montrar avsedda att främja bilden av gemenskapsprodukterna.
- c) Nya marknadsundersökningar som är nödvändiga för att utöka avsättningsmöjligheterna.
- d) Handelsdelegationer på hög nivå.

Artikel 3

Berörda produkter och sektorer

1. De sektorer eller produkter som kan omfattas av de åtgärder som avses i artikel 1.1 på den inre marknaden ska fastställas med beaktande av följande kriterier:

- a) Lämpligheten av att framhålla produkternas kvalitet, typiska egenskaper, särskilda produktionsmetoder, närings- och hälsomässiga aspekter, hygien, livsmedelssäkerhet, djurskydd eller miljöhänsyn genom tematiska kampanjer eller åtgärder som riktar sig till en särskild målgrupp.
- b) Bruket av ett märkningssystem och ett system för spårning och kontroll av produkterna.
- c) Nödvändigheten av att ta itu med specifika eller konjunkturbetingade problem för en viss sektor.
- d) Lämpligheten av att informera om innebörden av gemenskapens system med SUB, SGB, GTS och ekologiska produkter.
- e) Lämpligheten av att informera om innebörden av gemenskapens system med kvalitetsvin fso, vin med geografisk beteckning och spritdrycker med geografisk beteckning eller reserverad traditionell beteckning.

2. De produkter som kan omfattas av de åtgärder som avses i artikel 1.1 för genomförande i tredjeländer är främst följande:

- a) Produkter som är avsedda för direkt konsumtion eller för bearbetning och för vilka det finns exportmöjligheter eller nya avsättningsmöjligheter i tredjeländ, särskilt utan att det beviljas bidrag.

b) Typiska produkter eller kvalitetsprodukter med ett högt mervärde.

Artikel 4

Förteckning över teman, produkter och länder där åtgärder kan vidtas

Kommissionen ska enligt förfarandet i artikel 16.2 fastställa förteckningar över teman och produkter som avses i artikel 3 samt berörda tredjeländer. Dessa förteckningar ska revideras vartannat år. Vid behov får dock dessa förteckningar ändras enligt samma förfarande.

När urvalet av tredjeländer görs ska marknaderna i de länder beaktas där det finns en reell eller potentiell efterfrågan.

Artikel 5

Riktlinjer

1. För säljfrämjande åtgärder på den inre marknaden ska kommissionen för var och en av de sektorer och produkter som godkänts fastställa riktlinjer i enlighet med förfarandet i artikel 16.2 för den strategi som ska följas i förslag till program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder.

Dessa riktlinjer ska innehålla allmänna anvisningar i synnerhet om

- a) de mål och målgrupper som ska nås,
- b) ett eller flera teman som ska bli föremål för de valda åtgärderna,
- c) de typer av åtgärder som ska vidtas,
- d) programmets längd,
- e) den vägledande fördelningen, beroende på marknader och typer av åtgärder, av det disponibla beloppet för gemenskapens ekonomiska stöd till genomförandet av programmen.

När det gäller säljfrämjande åtgärder som avser färsk frukt och färska grönsaker ska särskild uppmärksamhet ägnas åt sådana åtgärder som riktar sig till skolbarn.

2. För säljfrämjande åtgärder i tredjeländer får kommissionen fastställa riktlinjer i enlighet med förfarandet i artikel 16.2 för den strategi som ska följas i förslag till program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för samtliga eller vissa av de produkter som avses i artikel 3.2.

Artikel 6

Organisationer med ansvar för att genomföra informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder

1. För att genomföra de åtgärder som avses i artikel 2.1 a–c, artikel 2.2 och artikel 2.3 a–c ska den eller de branschorganisationer eller branschövergripande organ som representerar den eller de berörda sektorerna i en eller flera medlemsstater eller på gemenskapsnivå, i enlighet med de riktlinjer som avses i artikel 5.1, och med förbehåll för punkt 2 i den här artikeln, utarbeta förslag till program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder med en varaktighet av högst tre år.

2. När det fattas beslut om marknadsföringsåtgärder i tredjeländer inom sektorn för olivolja och bordsoliver får gemenskapen genomföra dessa via det internationella rådet för olivolja.

Gemenskapen får för andra produkter vända sig till internationella organisationer som ställer liknande garantier.

Artikel 7

Utarbetande och överlämnande av program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder

1. Medlemsstaterna ska fastställa en specifikation med de krav och kriterier som ska tillämpas vid bedömningen av programmen för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder.

Den eller de berörda medlemsstaterna ska granska alla förslag till program och deras förenlighet med den här förordningen, med riktlinjerna enligt artikel 5 och med kravspecifikationerna. De ska även undersöka förhållandet mellan kostnad och kvalitet för varje program.

När medlemsstaten/medlemsstaterna har granskat programmet/programmen ska de utarbeta en förteckning över de godkända programmen inom ramen för tillgängliga medel och i förekommande fall åta sig att delta i finansieringen av programmen.

2. Medlemsstaten/medlemsstaterna ska överlämna programförteckningarna enligt punkt 1 till kommissionen tillsammans med kopior av programmen.

Om kommissionen konstaterar att ett program som har lämnats in, eller vissa delar av programmet, inte följer gemenskapslagstiftningen eller, när det gäller åtgärder som ska genomföras på den inre marknaden, de riktlinjer som avses i artikel 5, eller om det inte har tillräcklig kvalitet i förhållande till kostnaderna, ska den inom den tidsfrist som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 16.2 underrätta den eller de berörda medlems-

staterna om att hela programmet eller delar av det inte är stödberättigande. Om ingen sådan underrättelse görs ska programmet anses vara stödberättigande.

Medlemsstaten/medlemsstaterna ska beakta eventuella synpunkter från kommissionen och ska skicka tillbaka programmen till kommissionen, omarbetade i samarbete med den eller de förslagsställande organisationerna enligt artikel 6.1, inom en tidsperiod som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 16.2.

Artikel 8

Urval av program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder

1. Kommissionen ska i enlighet med förfarandet i artikel 16.2 besluta om vilka program som godkänns och de motsvarande budgetarna. Program som har lämnats in av fler än en medlemsstat eller som omfattar åtgärder i fler än en medlemsstat eller ett tredjeländ ska prioriteras.

2. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 16.2 fastställa minsta eller högsta belopp för de faktiska kostnaderna för de program som godkänns enligt punkt 1 i den här artikeln. Dessa begränsningar får variera alltefter de berörda programmens karaktär. Kriterierna för detta får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 16.2.

Artikel 9

Förfarande vid avsaknad av informationsprogram för den inre marknaden

1. Om det saknas program för den inre marknaden för en eller flera av de informationsåtgärder som avses i artikel 2.1 b framlagda i enlighet med artikel 6.1 ska den eller de berörda medlemsstaterna på grundval av kommissionens riktlinjer enligt artikel 5.1 utarbeta ett program och motsvarande kravspecifikationer och genomföra ett offentligt anbudsförfarande för att utse det organ som ska få ansvaret att genomföra det program som medlemsstaten eller medlemsstaterna åtar sig att delfinansiera.

2. Medlemsstaten/medlemsstaterna ska tillstålla kommissionen det program som godkänts i enlighet med punkt 1 tillsammans med ett motiverat yttrande om

a) programmets lämplighet,

b) programmets och det föreslagna organets förenlighet med bestämmelserna i den här förordningen och i förekommande fall med de tillämpliga riktlinjerna,

c) en bedömning av förhållandet mellan kvalitet och pris för programmet.

3. Vid kommissionens granskning av programmen ska artikel 7.2 och 8.1 tillämpas.

4. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 16.2 fastställa minsta eller högsta belopp för de faktiska kostnaderna för de program som lämnas in enligt punkt 2 i den här artikeln. Dessa begränsningar får variera alltefter de berörda programmens karaktär. Kriterierna för detta får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 16.2.

Artikel 10

Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som vidtas på kommissionens initiativ

Kommissionen får besluta om att genomföra en eller flera av följande åtgärder efter att ha informerat den kommitté som anges i artikel 16.1 eller, i förekommande fall, den kommitté som inrättats enligt artikel 14.1 i rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, ständiga kommittén för skyddade geografiska beteckningar och ursprungs-beteckningar som inrättats enligt artikel 15.1 i rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungs-beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽²⁾ eller ständiga kommittén för garanterade traditionella specialiteter som inrättats enligt artikel 18.1 i rådets förordning (EG) nr 509/2006 av den 20 mars 2006 om garanterade traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livsmedel ⁽³⁾:

- a) På den inre marknaden eller i tredjeland:
- i) De åtgärder som avses i artikel 2.1 d i den här förordningen.
 - ii) De åtgärder som avses i artikel 2.1 b–c och artikel 2.2 i den här förordningen, i de fall sådana åtgärder är av intresse för hela gemenskapen eller där inget lämpligt förslag har lämnats in enligt de förfaranden som fastställs i artiklarna 6 och 9 i den här förordningen.

b) I tredjeland:

- i) De åtgärder som avses i artikel 2.3 d i den här förordningen.
- ii) De åtgärder som avses i artikel 2.1 a och artikel 2.3 a–c i den här förordningen, i de fall sådana åtgärder är av

intresse för hela gemenskapen eller där inget lämpligt förslag har lämnats in enligt de förfaranden som fastställs i artiklarna 6 och 9 i den här förordningen.

Artikel 11

Organ med ansvar för genomförande av program och åtgärder

1. Kommissionen ska, genom ett öppet eller ett selektivt anbuds-förfarande, välja ut

- a) de eventuella tekniska medhjälpare som behövs för att utvärdera de programförslag som avses i artikel 7.2 inbegripet de föreslagna genomförandeorganen,
- b) det eller de organ som ska ansvara för att genomföra de åtgärder som avses i artikel 10.

2. Efter att ha begärt in konkurrerande anbud med lämpliga metoder ska den förslagsställande organisationen utse de organ som ska genomföra de program som har godkänts enligt artikel 7.1.

Under vissa förhållanden som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 16.2 kan dock den förslagsställande organisationen få tillstånd att själv genomföra vissa delar av ett program.

3. De organ som får ansvar för att genomföra informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder ska ha sakkunskap om de berörda produkterna och marknaderna och ha de resurser som behövs för att på bästa sätt genomföra åtgärderna med beaktande av gemenskapsdimensionen i de aktuella programmen.

Artikel 12

Övervakning av programmen

1. En övervakningsgrupp bestående av företrädare för kommissionen, de berörda medlemsstaterna och de förslagsställande organisationerna ska svara för övervakningen av de godkända program som avses i artiklarna 8 och 9.

2. De berörda medlemsstaterna ska vara ansvariga för genomförandet av de godkända program som avses i artiklarna 8 och 9 och för de utbetalningar som berör dessa. Medlemsstaterna ska säkerställa att allt eventuellt informationsmaterial eller säljfrämjande material är förenligt med gemenskapslagstiftningen.

⁽¹⁾ EGT L 198, 22.7.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1319/2007 (EUT L 293, 10.11.2007, s. 3).

⁽²⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 1.

Artikel 13

Finansiering

1. Gemenskapen ska utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 helt och hållet finansiera de åtgärder som avses i artikel 10. Gemenskapen ska även helt och hållet finansiera de kostnader som uppstår för de tekniska medhjälpare som utses enligt artikel 11.1 a.

2. Gemenskapens bidrag till de godkända program som avses i artiklarna 8 och 9 får inte överstiga 50 % av de faktiska kostnaderna för programmen. När det gäller program för säljfrämjande åtgärder som varar två eller tre år får det årliga stödet inte överstiga denna övre gräns.

Den procentsats som anges i första stycket ska vara 60 % för säljfrämjande åtgärder som avser frukt och grönsaker och som särskilt riktar sig till skolbarn i gemenskapen.

3. Den eller de förslagsställande organisationerna ska finansiera minst 20 % av de faktiska kostnaderna för de föreslagna programmen, och resten av finansieringen ska i förekommande fall täckas av den eller de berörda medlemsstaterna med beaktande av det gemenskapsstöd som avses i punkt 2.

Medlemsstaternas och de förslagsställande organisationernas andelar ska fastställas vid den tidpunkt då programmen överlämnas till kommissionen enligt artikel 7.2.

Finansieringen från medlemsstaterna eller de förslagsställande organisationerna får bestå av skattelikhande intäkter eller obligatoriska bidrag.

4. Vid tillämpningen av artikel 6.2 ska gemenskapen, efter det att programmet godkänts, betala ett rimligt bidrag till den berörda internationella organisationen.

5. För de program som avses i artikel 9 ska de berörda medlemsstaterna betala den del av finansieringen som inte betalas av gemenskapen.

Medlemsstaternas finansiering får bestå av skattelikhande intäkter.

6. Artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget ska inte gälla för det ekonomiska stödet från medlemsstaterna eller för det ekonomiska stöd som kommer från skattelikhande intäkter eller obligatoriska bidrag som medlemsstaterna eller de förslagsställande organisationerna svarar för i fråga om de program som berättigar till stöd enligt artikel 36 i fördraget och som kommissio-

nen har beslutat godkänna i enlighet med artikel 8.1 i den här förordningen.

Artikel 14

Gemenskapsutgifter

Gemenskapsfinansieringen av de åtgärder som avses i artikel 1.1 ska genomföras antingen enligt artikel 3.1 d eller artikel 3.2 b i förordning (EG) nr 1290/2005.

Artikel 15

Tillämpningsföreskrifter

Tillämpningsföreskrifter för den här förordningen ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 16.2.

Artikel 16

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den förvaltningskommitté för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna som inrättats genom artikel 195 i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG ska vara en månad.

Artikel 17

Samråd

Innan kommissionen fastställer de förteckningar som avses i artikel 4 eller de riktlinjer som avses i artikel 5, godkänner de program som avses i artiklarna 6 och 9 eller beslutar om åtgärder enligt artikel 10 eller om tillämpningsföreskrifter enligt artikel 15, får den samråda med

a) rådgivande gruppen för främjande av jordbruksprodukter som inrättats enligt kommissionens beslut 2004/391/EG⁽²⁾,

b) för ändamålet tillsätta arbetsgrupper bestående av ledamöter i kommittén eller av experter med särskild sakkunskap om marknadsföring och reklam.

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 120, 24.4.2004, s. 50.

*Artikel 18***Rapport**

Kommissionen ska senast den 31 december 2010 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning, i förekommande fall åtföljd av lämpliga förslag.

Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

*Artikel 19***Upphävande**

Förordningarna (EG) nr 2702/1999 och (EG) nr 2826/2000 ska upphöra att gälla.

*Artikel 20***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2007.

På rådets vägnar

J. SILVA

Ordförande

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL ENLIGT ARTIKEL 19

1. Förordning (EG) nr 2702/1999

Förordning (EG) nr 2702/1999	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3.2
Artikel 4	Artikel 3.2 sista stycket
Artikel 5.1	Artikel 4
Artikel 5.2	Artikel 5.2
Artikel 6	Artikel 5(3)
Artikel 7.1 första stycket	Artikel 6
Artikel 7.1 andra stycket och artikel 7.2	Artikel 7.1
Artikel 7.3	Artikel 7.2
Artikel 7.4–7.6	Artikel 8
—	Artikel 9
Artikel 7a	Artikel 10
Artikel 8.1 och 8.2	Artikel 11
Artikel 8.3 och 8.4	Artikel 12
Artikel 9.1–9.4	Artikel 13.1–13.4
—	Artikel 13.5
Artikel 9.5	Artikel 13.6
Artikel 10	Artikel 14
Artikel 11	Artikel 15
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 12a	Artikel 17
Artikel 13	Artikel 18
Artikel 14	Artikel 19
Artikel 15	Artikel 20

2. Förordning (EG) nr 2826/2000

Förordning (EG) nr 2826/2000	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3.1
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5.1
Artikel 6.1 första stycket	Artikel 6
Artikel 6.1 andra stycket och artikel 6.2	Artikel 7.1
Artikel 6.3	Artikel 7.2
Artikel 6.4–6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 7a	Artikel 10
Artikel 8	Artikel 11.1
Artikel 9	Artikel 13
Artikel 10.1	Artikel 11.2
Artikel 10.2 och 10.3	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 15
Artikel 13	Artikel 16
Artikel 13a	Artikel 17
Artikel 14	Artikel 18
Artikel 15	Artikel 19
Artikel 16	—
Artikel 17	Artikel 20

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 4/2008**av den 4 januari 2008****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de pro-

dukter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 januari 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 januari 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 756/2007 (EUT L 172, 30.6.2007, s. 41).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 januari 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	IL	175,4
	MA	49,1
	TN	129,8
	TR	126,4
	ZZ	120,2
0707 00 05	JO	172,9
	MA	54,7
	TR	154,4
	ZZ	127,3
0709 90 70	MA	59,2
	TR	124,8
	ZZ	92,0
0805 10 20	EG	64,5
	IL	47,6
	MA	57,6
	TR	70,1
	ZA	34,0
	ZZ	54,8
0805 20 10	MA	78,2
	ZZ	78,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	29,7
	IL	64,4
	TR	71,9
	ZZ	55,3
0805 50 10	EG	129,4
	TR	123,5
	ZA	134,4
	ZZ	129,1
0808 10 80	CN	94,1
	MK	32,1
	US	106,5
	ZZ	77,6
0808 20 50	CN	39,8
	US	107,9
	ZA	136,8
	ZZ	94,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 5/2008**av den 4 januari 2008****om undantag från förordning (EG) nr 1282/2001 när det gäller sista dag för inlämning av skörde- och produktionsdeklarationer för vinåret 2007/2008**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, särskilt artikel 73, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 11.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1282/2001 ⁽²⁾ ska producenterna lämna in skörde- och produktionsdeklarationer senast den 10 december, för att kommissionen i god tid ska få en överblick över gemenskapens vinproduktion.
- (2) I en medlemsstat har vissa datacenter, dit producenterna måste lämna deklARATIONERNA, fått kapacitetsproblem. Dessa center kan inte ta emot alla deklARATIONERNA innan tidsfristen löper ut.

(3) För att komma till rätta med denna situation, som producenterna inte kan lastas för, och för att producenterna inte ska drabbas av orättvisa sanktioner, bör de beviljas en förlängd tidsfrist för inlämning av skörde- och produktionsdeklarationerna.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom undantag från artikel 11.1 i förordning (EG) nr 1282/2001 får de deklARATIONERNA, för vinåret 2007/2008, som avses i artiklarna 2 och 4 i den förordningen lämnas in till och med den 31 januari 2008.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 10 december 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 januari 2008.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 176, 29.6.2001, s. 14.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 6/2008

av den 4 januari 2008

om tillämpningsföreskrifter för beviljande av stöd till privat lagring av får- och getkött

(kodifierad version)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2529/2001 av den 19 december 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött⁽¹⁾, särskilt artikel 12.2 och artikel 24,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2799/98 av den 15 december 1998 om att fastställa ett agromonetärt system för euron⁽²⁾, särskilt artikel 3.2 och artikel 9, och

av följande skäl:

(1) Kommissionens förordning (EEG) nr 3446/90 av den 27 november 1990 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av stöd till privat lagring av får- och getkött⁽³⁾ har ändrats flera gånger⁽⁴⁾ på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.

(2) Tillämpningsföreskrifter för beviljande av stöd till privat lagring av får- och getkött måste antas som tillägg till de allmänna bestämmelser som anges i artikel 12.1 i rådets förordning (EG) nr 2529/2001.

(3) Sådant stöd bör för att uppnå sitt syfte ges enbart till fysiska eller juridiska personer som är etablerade i gemenskapen, som bedriver verksamhet inom sektorn och har erfarenhet som borgar för att lagringen utförs på ett tillfredsställande sätt och som har tillräcklig kylförvaringskapacitet inom gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 341, 22.12.2001, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2). Förordning (EG) nr 2529/2001 kommer att ersättas av förordning (EG) nr 1234/2007 (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1) från och med 1 juli 2008.

⁽²⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 333, 30.11.1990, s. 39. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) 1913/2006 (EUT L 365, 21.12.2006, s. 52).

⁽⁴⁾ Se bilaga I.

(4) Av samma anledning bör stöd ges enbart till lagring av produkter i fryst tillstånd, av god marknadsmässig kvalitet och med ursprung i gemenskapen enligt definitionen i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽⁵⁾, med en radioaktiv halt som inte överstiger de högsta värden som tillåts enligt rådets förordning (EEG) nr 737/90 av den 22 mars 1990 om villkoren för import av jordbruksprodukter med ursprung i tredjeland efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyli⁽⁶⁾.

(5) Det bör säkerställas att de berörda djuren slaktas uteslutande i slakterier som är godkända och kontrollerade.

(6) För att göra denna ordning mer effektiv måste avtalen dels gälla vissa minsta kvantiteter som kan vara olika för olika produkter, dels noga ange de skyldigheter som den avtalslutande parten ska fullgöra, särskilt sådana som gör det möjligt för interventionsorganet att effektivt inspektera lagringsförhållandena.

(7) Den säkerhet som är ämnad att garantera att de avtalsenliga skyldigheterna fullgörs bör fastställas till ett visst procenttal av stödbeloppet.

(8) I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 av den 22 juli 1985 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter⁽⁷⁾ bör de grundläggande krav som ska uppfyllas för att säkerheten ska frisläppas definieras. Ett av de grundläggande kraven för att stöd till privat lagring av får- och getkött ska ges, är att den avtalsenliga kvantiteten lagras under den överenskomna tiden. Av hänsyn till handelsbruk och av praktiska skäl bör en viss tolerans tillåtas i fråga om kvantiteten.

⁽⁵⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 214/2007 (EUT L 62, 1.3.2007, s. 6).

⁽⁶⁾ EGT L 82, 29.3.1990, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽⁷⁾ EGT L 205, 3.8.1985, s. 5. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2006.

- (9) Ett proportionalitetsmått bör tillämpas vid frisläppandet av säkerheten och beviljandet av stöd om vissa krav i fråga om kvantiteter inte är uppfyllda.
- (10) För att förbättra ordningens effektivitet bör det tillåtas att den avtalsslutande parten får ett förskott på stödet förutsatt att en säkerhet ställs, och regler bör fastställas för inlämnande av ansökningar om stöd, för vilken dokumentation som ska läggas fram till stöd för en ansökan samt för tidsfristen för betalning.
- (11) I enlighet med förordning (EG) nr 2799/98 och förordning (EG) nr 1913/2006 av den 20 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för det agromonetära systemet för euron inom jordbrukssektorn och om ändring av vissa förordningar ⁽¹⁾, bör de avgörande händelserna för den växelkurs som ska gälla för stödbeloppen och säkerheterna vid privat lagring fastställas.
- (12) Tidigare erfarenhet av andra ordningar för privat lagring av jordbruksprodukter har visat att det finns behov dels av att närmare ange i vilken utsträckning rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister ⁽²⁾ gäller vid fastställandet av de perioder, dagar och tidsfrister som det hänvisas till i sådana ordningar, dels av att definiera de exakta tidpunkterna för när den avtalsenliga lagringen påbörjas och avslutas.
- (13) I artikel 3.4 i förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 anges det särskilt att om en periods sista dag är en allmän helgdag, söndag eller lördag bör perioden sluta vid utgången av den påföljande arbetsdagens sista timme. Tillämpningen av denna bestämmelse är inte nödvändigtvis i lagerhållarnas intresse och kan till och med resultera i ojämlig behandling. Därför bör undantag göras för fastställandet av den sista dagen för lagring enligt avtal.
- (14) Det bör beslutas om ett proportionalitetsmått när stöd ges och lagringsperioden inte iakttas till fullo.
- (15) I enlighet med artikel 12.1 i förordning (EG) nr 2529/2001 tillämpas anbudsförfarande om marknadslä
- get är särskilt svårt i ett eller flera prisnoteringsområden. Infordran av anbud bör ske på grundval av beslut som fattats av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 25.2 i samma förordning.
- (16) Syftet med anbudsförfarandet är att bestämma stödbeloppet. När de vinnande anbudsgivarna väljs ut, bör de anbud som är mest fördelaktiga för gemenskapen prioriteras. Det får därför bestämmas ett högsta stödbelopp, som inte får överskridas vid anbudsgivningen. Om inget anbud är acceptabelt, behöver inget godkännas.
- (17) Ett kontrollsystem bör inrättas för att säkerställa att stöd inte delas ut orättmätigt. För detta ändamål bör medlemsstaterna utföra kontroller vid lämpliga tillfällen under de olika stadierna av lagringen.
- (18) Åtgärder bör vidtas för att förhindra och straffa oegentligheter och bedrägerier. För detta ändamål är det lämpligt att i det fall då felaktiga uppgifter har lämnats, utestänga den avtalsslutande parten från möjligheten att få stöd till privat lagring under de sex månader som följer på den månad då den oriktiga deklARATIONEN konstaterades.
- (19) Kommissionen bör av medlemsstaterna förse med den information som är nödvändig för att kunna överblicka effekterna av ordningen med privat lagring.
- (20) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för får och getter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Det stöd till privat lagring som avses i artikel 12 i förordning (EG) nr 2529/2001 ska ges på de villkor som fastställs i den här förordningen.

⁽¹⁾ EUT L 365, 21.12.2006, s. 52. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 873/2007 (EUT L 193, 25.7.2007, s. 3).

⁽²⁾ EGT L 124, 8.6.1971, s. 1.

Artikel 2

1. Avtal om privat lagring av får- och getkött ska slutas mellan medlemsstaternas interventionsorgan och fysiska eller juridiska personer, nedan kallade "den avtalsslutande parten", som uppfyller följande krav:

- a) De har varit verksamma i kött- och husdjursbranschen åtminstone under de senaste tolv månaderna och är officiellt registrerade i en medlemsstat.
- b) De har tillgång till lämpliga lagringsanläggningar inom gemenskapen.

2. Stöd till privat lagring får endast ges för slaktkroppar av lamm som är yngre än tolv månader och sådana styckningsdelar av dessa som är av sund och god marknadsmässig kvalitet och kommer från djur som har fötts upp inom gemenskapen åtminstone under de föregående två månaderna och slaktats högst tio dagar före den dag då lagringen av produkterna påbörjas enligt artikel 4.3.

3. Inget kött med en radioaktivitet som överstiger de gränsvärden som tillåts enligt gemenskapsförordningar får omfattas av ett lagringsavtal. De gränsvärden som ska gälla produkter med ursprung inom gemenskapen, ska vara de som fastställs i artikel 3 i förordning (EEG) nr 737/90. Graden av radioaktiv smitta av produkten ska bara kontrolleras om situationen kräver det och så länge det är nödvändigt. Kontrollernas längd och omfattning ska när så krävs fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 25.2 i förordning (EG) nr 2529/2001.

4. Avtal får inte gälla mindre kvantiteter än den minimikvantitet som fastställs för varje produkt.

5. Köttet ska vara färskt när det placeras i lager, och fryst under lagringen.

Artikel 3

1. Ansökningar om avtal eller anbud och avtal ska endast gälla en av de produkter för vilka stöd får beviljas.

2. Ansökningar om avtal eller anbud ska inte godkännas om de inte innehåller de uppgifter som avses i punkt 3 a, b, d och e, och om det inte har bevisats att en säkerhet har ställts.

3. Avtalen ska innehålla följande upplysningar:

- a) En deklaration där den avtalsslutande parten förbinder sig att placera i lager och lagra uteslutande sådana produkter som uppfyller de krav som föreskrivs i artikel 2.2 och 2.3.
- b) Beteckningen och kvantiteten avseende den produkt som ska lagras.
- c) Tidsgränsen enligt artikel 4.3 för att placera den totala kvantitet som avses i b i denna punkt i lager.
- d) Lagringstidens längd.
- e) Stödets storlek per viktenhet.
- f) Säkerhetens storlek.
- g) En bestämmelse som gör det möjligt att förkorta eller förlänga lagringsperioden enligt de villkor som fastställs i gemenskapsförordningar.

4. Avtalen ska ålägga den avtalsslutande parten åtminstone följande skyldigheter:

- a) Att placera den överenskomna kvantiteten av produkten i lager inom de tidsgränser som fastställs i artikel 4 och att lagra den på egen risk och bekostnad under den avtalsenliga tiden och under förhållanden som garanterar att produkternas egenskaper enligt artikel 2.2 bevaras, utan att de lagrade produkterna förändras, byts ut eller förflyttas till någon annan lagerlokal; dock kan interventionsorganet i undantagsfall och på välgrundad begäran ge tillstånd till en omflyttning av den lagrade produkten.
- b) Att i god tid innan varje enskilt parti enligt artikel 4.1 andra stycket börjar lagras, upplysa det interventionsorgan med vilket avtalet har ingåtts om dag och plats för lagringen samt om lagerproduktens beskaffenhet och kvantitet, upplysningar som interventionsorganet kan begära att få minst två arbetsdagar innan varje enskilt parti placeras i lager.

c) Att skicka de dokument som rör lagringsförfarandet till interventionsorganet senast en månad efter den dag som avses i artikel 4.4.

- d) Att lagra produkterna i enlighet med de krav på identitetsbeteckning som avses i artikel 13.4.
- e) Att tillåta interventionsorganet att när som helst kontrollera att de skyldigheter som fastställs i avtalet fullgörs.

Artikel 4

1. Inplaceringen i lager ska avslutas senast 28 dagar efter den dag då avtalet ingicks.

Produkterna får placeras i lager i enskilda partier, där varje parti motsvarar den kvantitet som placeras i lager en viss dag, per avtal och per lagerlokal.

2. Under den tid inplacering i lager sker och under interventionsorganets permanenta övervakning får den avtalslutande parten stycka och helt eller delvis urbana alla eller en del av produkterna, under förutsättning att en tillräckligt stor kvantitet slaktkroppar används för att säkerställa att den avtalsenliga kvantiteten lagras och att allt kött som erhålls genom ett sådant förfarande placeras i lager. Avsikten att utnyttja denna möjlighet ska anmälas senast den dag då inplaceringen i lager påbörjas. Interventionsorganet kan dock kräva att en sådan anmälan ska ske minst två arbetsdagar innan varje enskilt parti inplaceras i lager.

Stora senor, brosk, ben, fettstycken och andra rester från styckningen eller den hela eller partiella urbeningen får inte lagras.

3. För varje enskilt parti av den avtalsenliga kvantiteten gäller att inplacering i lager påbörjas den dag partiet ställs under interventionsorganets kontroll.

Denna dag ska vara den dag då nettovikten på den färska eller kylda produkten fastställs

- a) på platsen för lagringen, om köttet fryses in där,
- b) på platsen för infrysningen, om köttet fryses in på något lämpligt ställe utanför platsen för lagringen.

Beträffande kött som placeras i lager efter styckning eller hel eller partiell urbening, ska dock de produkter som faktiskt placeras i lager vägas och denna vägning får utföras på platsen där styckningen eller urbeningen har ägt rum.

Vikten på de produkter som ska lagras ska inte fastställas innan avtal har ingåtts.

4. Inplacering i lager avslutas den dag då det sista partiet av den avtalsenliga kvantiteten placeras i lager.

Denna dag ska vara den tidpunkt då alla produkter som omfattas av avtalet har placerats i slutligt lager, antingen färska eller frysta.

Artikel 5

1. Storleken på den säkerhet som avses i artikel 3.2 ska inte överstiga 30 % av det sökta stödbeloppet.

2. De grundläggande kraven i enlighet med artikel 20.2 i förordning (EEG) nr 2220/85 ska vara följande, att inte ta tillbaka en ansökan om avtal eller anbud och att hålla minst 90 % av den avtalsenliga kvantiteten i lager under avtalstiden på den avtalslutande partens egen risk och på de villkor som avses i artikel 3.4 a i denna förordning.

3. Artikel 27.1 i förordning (EEG) nr 2220/85 ska inte tillämpas.

4. Säkerheter ska frisläppas omedelbart om inte ansökningar om avtal eller anbud accepteras.

5. Om den tidsfrist för inlagring som anges i artikel 4.1 överskrids, ska säkerheten förverkas i enlighet med artikel 23 i förordning (EEG) nr 2220/85.

Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 6.3 ska stöd inte beviljas om den tidsfrist som anges i artikel 4.1 överskrids med mer än tio dagar.

Artikel 6

1. Storleken på stödet ska bestämmas per viktenhet och ska gälla den vikt som fastställs i enlighet med artikel 4.3.

2. Om inte annat följer av punkt 3 nedan, ska de avtalslutande parterna vara berättigade till stöd om de grundläggande krav som avses i artikel 5.2 har uppfyllts.

3. Stöd ska betalas ut för högst den avtalsenliga kvantiteten.

Om den kvantitet som faktiskt lagras under den avtalsenliga lagringstiden är mindre än den avtalsenliga kvantiteten och om den är

- a) minst 90 % av den kvantiteten, ska stödet minskas i proportion till detta,
- b) mindre än 90 % men inte mindre än 80 % av den kvantiteten, ska stödet för den kvantitet som faktiskt lagras minskas med hälften,
- c) mindre än 80 % av den kvantiteten, ska stödet inte betalas ut.

4. Efter tre månaders avtalsenlig lagring kan ett engångsförskott på stödet betalas ut på den avtalslutande partens begäran, förutsatt att denne ställer en säkerhet som motsvarar förskottsbetalningen plus 20 %.

Förskottsbetalningen ska inte överstiga det stödbelopp som motsvarar en lagringstid på tre månader.

Artikel 7

1. Förutom i fall av force majeure, ska ansökan om utbetalning av stödet tillsammans med bestyrkande dokumentation lämnas in till den behöriga myndigheten inom sex månader efter utgången av den maximala avtalsenliga lagringstiden. Om det inte har gått att få fram den bestyrkande dokumentationen inom den föreskrivna tiden, trots den avtalslutande partens ansträngningar, får ytterligare tidsfrister på sammanlagt högst sex månader beviljas för att få fram dem.

2. Om inte annat följer av de fall av force majeure som avses i artikel 10 och de fall där en utredning om berättigandet till stöd har påbörjats, ska stödet betalas ut av den behöriga myndigheten så snart som möjligt och senast tre månader från den dag då ansökan om utbetalning med den bestyrkande dokumentationen lämnades in av den avtalslutande parten.

Artikel 8

Den avgörande händelse för växelkursen som ska vara tillämplig för stödbeloppen och säkerheterna ska vara den som anges i artikel 2.5 respektive i artikel 10 i förordning (EG) nr 1913/2006.

Artikel 9

1. De tidsperioder, dagar och tidsfrister som avses i denna förordning ska fastställas i enlighet med förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71. Artikel 3.4 i den förordningen ska dock inte

tillämpas vid fastställandet av den lagringsperiod som avses i artikel 3.3 d i den här förordningen eller av den lagringsperiod som har ändrats enligt artikel 3.3 g i den här förordningen.

2. Den avtalsenliga lagringstidens första dag ska vara dagen efter det att inplaceringen i lager slutförts.

3. Uttagning ur lager får påbörjas dagen efter den avtalsenliga lagringsperiodens sista dag.

4. Den avtalslutande parten ska informera interventionsorganet i god tid innan den planerade uttagningen ur lagret påbörjas. Denna information kan interventionsorganet kräva att få minst två arbetsdagar före den aktuella dagen.

Om skyldigheten att förhandsunderrätta interventionsorganet inte har fullgjorts, men tillräckliga uppgifter som bedöms vara tillfredsställande av behörig myndighet har lämnats inom trettio dagar efter uttagningen ur lager, med angivande av dag för uttagning ur lager samt berörda kvantiteter, ska stöd ges, utan att tillämpningen av artikel 6.3 påverkas, och 15 % av säkerheten ska förverkas för den berörda kvantiteten.

För alla andra fall när denna skyldighet inte fullgörs, ska inget stöd betalas ut för det berörda avtalet och hela säkerheten ska förverkas för det berörda avtalet.

5. Om inte annat följer av de fall av force majeure som avses i artikel 10, ska, när den avtalslutande parten inte iaktar avtalsperiodens utgång för den totala lagrade kvantiteten, varje kalenderdag som inte är i överensstämmelse med avtalet medföra en minskning med 10 % av det avtalsenliga stödbeloppet för den aktuella perioden.

Artikel 10

I de fall av force majeure där en avtalslutande parts utförande av de avtalsenliga skyldigheterna påverkas, ska den berörda medlemsstatens behöriga myndighet besluta om vilka åtgärder den bedömer som nödvändiga med hänsyn till omständigheterna. Myndigheten ska informera kommissionen om varje fall av force majeure samt om de åtgärder som vidtagits för detta.

KAPITEL II

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

Artikel 11

Om stödet förutfastställs som ett standardbelopp, gäller följande:

- a) Ansökan om avtal ska lämnas in till det behöriga interventionsorganet i enlighet med artikel 3.1 och 3.2.

b) Den femte arbetsdagen efter den dag då ansökan om avtal lämnades in ska det behöriga interventionsorganet meddela den sökande om beslutet beträffande ansökan genom rekommenderat brev, telefax, på elektronisk väg eller genom brev med mottagningsbevis, under förutsättning att kommissionen inte under mellantiden har vidtagit några särskilda åtgärder.

Om en undersökning av situationen visar att den ordning som föreskrivs i denna förordning utnyttjas i överdrivet stor utsträckning, eller om det finns risk för ett överdrivet utnyttjande, får åtgärderna omfatta

— ett uppehåll i tillämpningen av denna förordning i högst fem arbetsdagar; i så fall ska ansökningar om avtal som lämnas in under den perioden inte beaktas,

— fastställande av en enhetlig procentsats med vilken kvantiteterna i ansökningarna om avtal minskas, dock ska i förekommande fall bestämmelserna om minimikvantitet beaktas,

— avslag på sådana ansökningar som lämnats in före det tidsbegränsade uppehållet och som skulle ha behandlats under denna period.

Om ansökan godkänns, ska avtalet anses ha ingåtts den dag när det meddelande som avses i första stycket punkt b avsändes. Interventionsorganet ska i överensstämmelse med detta särskilt ange det datum som avses i artikel 3.3 c.

Artikel 12

1. Om stödet beviljas genom anbudsförfarande gäller följande:

a) Den förordning som öppnar anbudsförfarandet i enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 2529/2001 ska ange de allmänna villkoren, de produkter som ska lagras, tidsgränsen (dag och klockslag) för inlämnande av anbud och de minsta kvantiteter för vilka anbud får lämnas.

b) Anbud ska anges i euro och lämnas till det berörda interventionsorganet i enlighet med artikel 3.1 och 3.2.

c) Anbud ska granskas av lämpliga organ i medlemsstaterna vid slutna sammanträden, där de deltagande har tystnadsplikt.

d) Inlämnade anbud ska vidarebefordras anonymt till kommissionen genom medlemsstaterna, så att de kommer fram senast den andra arbetsdagen efter utgången av den tidsfrist för inlämnande av anbud som föreskrivs i infordran av anbud.

e) Om inga anbud lämnats in, ska medlemsstaterna meddela kommissionen detta inom den tidsfrist som anges i punkt d.

f) På grundval av de anbud som har kommit in ska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 25.2 i förordning (EG) nr 2529/2001, besluta att antingen fastställa ett maximalt stödbelopp eller att inte göra någon tilldelning.

g) Om ett maximalt stödbelopp fastställts, ska inga anbud som överstiger detta belopp godkännas.

2. Inom fem arbetsdagar efter den dag då medlemsstaterna underrättas om kommissionens beslut, ska interventionsorganet meddela alla anbudsgivare om beslutet genom rekommenderat brev, telefax, på elektronisk väg eller genom brev med mottagningsbevis.

Om ett anbud antas, ska avtalet anses ha ingåtts den dag då interventionsorganet avsände det meddelande till anbudsgivarna som avses i första stycket. Interventionsorganet ska i överensstämmelse med detta ange den dag som avses i artikel 3.3 c.

KAPITEL III

KONTROLL OCH SANKTIONER

Artikel 13

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de villkor som berättigar till stöd uppfylls. För detta ändamål ska de utse den nationella myndighet som ska ha ansvaret för kontrollen av lagringsverksamheten.

2. Den avtalslutande parten ska säkerställa att denna myndighet får tillgång till all dokumentation, ordnad efter avtal, särskilt den som gör det möjligt att kontrollera följande uppgifter om de varor som lagras:

a) Ägarförhållandet vid tidpunkten för inplacering i lager.

b) Dag för inplacering i lager.

c) Antalet lådor eller på annat sätt förpackade enheter samt deras vikt.

d) Att produkten faktiskt befinner sig i lagret.

e) Beräknad dag för utgången av den kortaste avtalsenliga lagringsperioden och, vid tillämpning av artikel 9.5, den faktiska dagen för uttagning ur lager.

3. Den avtalslutande parten eller, i tillämpliga fall, den som svarar för driften av lageranläggningen ska hålla lagerbokföring som ska finnas tillgänglig i lageranläggningen och som ska ange följande för varje avtalsnummer:

a) Identitetsbeteckning för produkterna i privat lagring.

b) Dag för inplacering i lager och beräknad dag för utgången av den kortaste avtalsenliga lagringsperioden samt den faktiska dagen för uttagning ur lager.

c) Antal hela eller halva slaktkroppar, lådor eller andra enheter som lagras för sig, en beskrivning av produkter och vikt på varje pall eller andra enheter som lagras för sig, i tillämpliga fall registrerade som separata partier.

d) Produkternas placering i lageranläggningen.

4. De lagrade produkterna ska vara lätt identifierbara och det ska framgå vilket avtal de omfattas av. Varje pall och, i tillämpliga fall, varje separat lagrad enhet ska vara märkt så att avtalsnummer, beskrivning av produkten och vikten framgår. Dag för inplaceringen i lager ska framgå på varje enskilt parti som placerades i lager en viss dag.

När produkterna placeras i lager ska kontrollmyndigheten verifiera den identitetsbeteckning som avses i första stycket och den får försegla de produkter som placeras i lager.

5. Kontrollmyndigheten ska företa följande:

a) En kontroll för varje avtal att alla skyldigheter som fastställs i artikel 3.4 fullgörs.

b) En obligatorisk kontroll för att säkerställa att produkterna finns i lagerlokalen under den avtalsenliga lagringsperiodens sista vecka.

Utöver detta ska denna myndighet företa antingen

— en försegling av alla produkter som lagras enligt ett avtal i enlighet med punkt 4 andra stycket, eller

— en oanmäld stickprovskontroll för att säkerställa att produkterna finns i lagerlokalen. Stickprovet ska vara representativt och ska motsvara minst 10 % av den totala kvantitet som har placerats i lager i varje medlemsstat i samband med en stödåtgärd avseende privat lagring. Förutom en granskning av den bokföring som avses i punkt 3, ska sådana kontroller omfatta en fysisk kontroll av produkternas vikt, art och identitetsbeteckning. Sådana fysiska kontroller ska omfatta minst 5 % av den kvantitet som utsätts för den oanmälda kontrollen.

Den avtalslutande parten ska stå för kostnaderna för den försegling och den hantering som ingår i kontrollen.

6. De kontroller som gjorts enligt punkt 5 ska ligga till grund för en rapport som anger

a) dag då kontrollen utfördes,

b) hur länge den varade, och

c) vad som uträttades.

Kontrollrapporten ska undertecknas av den ansvarige tjänstemannen och kontrasigneras av den avtalslutande parten eller, i tillämpliga fall, av den som svarar för driften av lageranläggningen, och ska sedan ingå i betalningsdossierna.

7. Om kontrollerna visar betydande oegentligheter som berör minst 5 % av de kvantiteter av produkter som omfattas av ett enda avtal, ska kontrollen utvidgas till att omfatta ett större stickprov som ska fastställas av kontrollmyndigheten.

Medlemsstaterna ska anmäla sådana fall till kommissionen inom fyra veckor.

Artikel 14

I de fall kontrollmyndigheten konstaterar och fastställer att den deklARATION som avses i artikel 3.3 a uppsåtligt eller på grund av grov oaktsamhet innehåller oriktiga uppgifter, ska den avtalslutande parten i fråga utestängas från ordningen med stöd till privat lagring under sex månader efter den månad då oegentligheterna konstaterades.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla bestämmelser som antas för tillämpning av denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen via telefax eller på elektronisk väg
 - a) måndag och torsdag varje vecka anmäla för vilka kvantiteter avtalsansökan har lämnats,
 - b) före torsdag i varje vecka och indelat efter lagringsperiod, anmäla för vilka produkter och kvantiteter avtal ingåtts under den föregående veckan, med en sammanfattning av de produkter och kvantiteter för vilka avtal har ingåtts,
 - c) varje månad anmäla vilka produkter och totala kvantiteter som lagrats in,
 - d) varje månad, anmäla vilka produkter och totala kvantiteter som faktiskt finns i lager samt för vilka produkter och kvantiteter den avtalsenliga lagringsperioden har utgått,

- e) varje månad, om lagringsperioden har förkortats eller förlängts i enlighet med artikel 3.3 g eller förkortats i enlighet med artikel 9.5, anmäla för vilka produkter och kvantiteter lagringstiden har ändrats, samt ursprungliga och ändrade månader för avlägsnande eller uttagning ur lager.

3. Tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning ska kontrolleras regelbundet i enlighet med det förfarande som beskrivs i artikel 25.2 i förordning (EG) nr 2529/2001.

Artikel 16

Förordning (EEG) nr 3446/90 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses utgöra hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i överensstämmelse med den jämförelsetabell som finns i bilaga II.

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 januari 2008.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA I

Upphävd förordning och en förteckning över dess efterföljande ändringar

Kommissionens förordning (EEG) nr 3446/90
(EGT L 333, 30.11.1990, s. 39)

Kommissionens förordning (EEG) nr 1258/91
(EGT L 120, 15.5.1991, s. 15)

Endast artikel 1

Kommissionens förordning (EEG) nr 3533/93
(EGT L 321, 23.12.1993, s. 9)

Endast artikel 3

Kommissionens förordning (EEG) nr 1913/2006
(EUT L 365, 21.12.2006, s. 52)

Endast artikel 15

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EEG) nr 3446/90	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1 inledande ord	Artikel 2.1 inledande ord
Artikel 2.1 första strecksatsen	Artikel 2.1 a
Artikel 2.1 andra strecksatsen	Artikel 2.1 b
Artikel 2.2 till 2.5	Artikel 2.2 till 2.5
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4.1	Artikel 4.1
Artikel 4.2 första, andra och tredje meningen	Artikel 4.2 första stycket
Artikel 4.2 fjärde meningen	Artikel 4.2 andra stycket
Artikel 4.3 första stycket inledande del första meningen	Artikel 4.3 första stycket
Artikel 4.3 första stycket inledande del andra meningen	Artikel 4.3 andra stycket inledande ord
Artikel 4.3 första stycket första strecksatsen	Artikel 4.3 a
Artikel 4.3 första stycket andra strecksatsen	Artikel 4.3 b
Artikel 4.3 andra stycket första meningen	Artikel 4.3 tredje stycket
Artikel 4.3 andra stycket andra meningen	Artikel 4.3 fjärde stycket
Artikel 4.4	Artikel 4.4
Artikel 5.1	Artikel 5.1
Artikel 5.2 inledande ord och första och andra strecksatsen	Artikel 5.2
Artikel 5.3, 5.4 och 5.5	Artikel 5.3, 5.4 och 5.5
Artiklarna 6, 7 och 8	Artiklarna 6, 7 och 8
Artikel 9.1, 9.2 och 9.3	Artikel 9.1, 9.2 och 9.3
Artikel 9.4 första stycket	Artikel 9.4 första stycket
Artikel 9.4 andra stycket inledande ord och första och andra strecksatsen	Artikel 9.4 andra stycket
Artikel 9.4 tredje stycket inledande ord och första och andra strecksatsen	Artikel 9.4 tredje stycket
Artikel 9.5	Artikel 9.5
Artiklarna 10, 11 och 12	Artiklarna 10, 11 och 12
Artikel 13.1 till 13.4	Artikel 13.1 till 13.4
Artikel 13.5 första stycket inledande ord och punkt a och b	Artikel 13.5 första stycket inledande ord och punkt a och b
—	Artikel 13.5 andra stycket inledande ord
Artikel 13.5 första stycket punkt c första och andra strecksatsen	Artikel 13.5 andra stycket första och andra strecksatsen
Artikel 13.5 andra stycket	Artikel 13.5 tredje stycket
Artikel 13.6 första stycket inledande ord	Artikel 13.6 första stycket inledande ord

Förordning (EEG) nr 3446/90	Denna förordning
Artikel 13.6 första stycket första strecksatsen	Artikel 13.6 a
Artikel 13.6 första stycket andra strecksatsen	Artikel 13.6 b
Artikel 13.6 första stycket tredje strecksatsen	Artikel 13.6 c
Artikel 13.6 andra stycket	Artikel 13.6 andra stycket
Artikel 13.7	Artikel 13.7
Artiklarna 14 och 15	Artiklarna 14 och 15
Artikel 16	—
—	Artikel 16
Artikel 17 första stycket	Artikel 17
Artikel 17 andra stycket	—
Bilaga	—
—	Bilaga I
—	Bilaga II